

הַיְלֵד הוּא אָבִי הָאִישׁ

מאנגלית: רונן סוניס ונרבי נוקד

ויליאם וורדסוורת, אחד מאבות השירה הרומנטית בספרות האנגלית, בילה את ילדותו בנופי אזור האגמים בצפון מערב אנגליה. מראות אלה ליבו את אהבתו לטבע, שבו ראה מקור השראה רוחנית ורגשית. שיריו גדושים תיאורים ציוריים של נוף טבעי וכפרי לצד התאבלות על התרחקות האדם מהטבע. באחד משיריו (The Tables Turned) הוא אף הגדיל לעשות וקרא לקוראיו לנטוש מיד את הספרים ולרוץ לחיק הטבע. בנוסף לעיסוק במערכת היחסים בין האדם לטבע כתב וורדסוורת גם שירי אהבה ואובדן, עמוסי תיאורים היפרבוליים ורגש עז.

ליבי קופץ

כָּל קֶשֶׁת מְסַעֶרָה אוֹתִי:
לְבִי קוֹפֵץ מִתוֹךְ חֲזֵהוּ.
כֶּף חֲשֵׁתִי וְעוֹדִי מְרַגֵּשׁ,
כִּי לֵד וְהַיּוֹם כְּאִישׁ;
וְכֶף אֲרֵגֵשׁ בְּזַקְנָתִי,
אוֹ שְׂאֵמוֹת וְזֵהוּ!
הַיְלֵד הוּא אָבִי הָאִישׁ;
לוֹ יִדְבְּקוּ יָמֵי אֱלֹהֵי בְּאֵלָה
מִתוֹךְ יִרְאֵת הַטֶּבַע וְהַפְּלֵא.

תרגום: רונן סוניס

דמותה היא עונג רפאים

דמותה היא ענג רפאים,
כך נגלתה באור עוועים
שכית חמדת ההתגלות
של זה הרגע, כקשוט.
נצנוץ עיניה חללי
כמו שערה האפוללי,
אך שאר הויתה כמוסה
של מתק שחר בניסן,
צללית רוקדת בשמחה
להחרידה ולרדפה.
חזיתי בה גם מקרוב,
היא גם אשה, לא רק מעוף!
מהלכה מאור קליל,
מצעד של חפש בתולי.
בארשתה נכר שלוב –
פרות עבר, תקוות לבלוב,
יציר נברא, לא כליל שלמות,
היא פת יום-יום, מזון גשמות,
קדרות עראי ותכסיסים,
דמעות, לבוב וקלוסים.
עיני לראות כבר נכונה
את הלם לב המכונה –
נשימתה הרהור הונה,
נוסעת בין חי לדוה,
היא מחשבת ושקולה,
חדה, נצחת וצלולה.
אשה משלמת, נקדה
לנחמה או יום פקדה,
אבל היא רוח, ברק-פתאים,
אור מלאכי אותה מפעים.

תרגום: נדבי נוקד

אֲנַחְנוּ שִׁבְעַ²⁴

פְּשֻׁטוֹת יִלְדִית,
נְשִׁימָתָה שְׁלוֹה,
חַיִּים זֹרְמִים בָּהּ בְּכָל נִים,
מַה כָּבֵר תִּדַע עַל דְּוִי?

נִתְקַלְתִּי בִּילְדָה כְּפָרִית,
"בֵּית שְׂמוֹנָה", לְחֻשָּׁה,
עִם תְּלַתְלִים דְּמוּיֵי זָרִים
מִשְׁנֵי צְדִי רֵאשָׁה.

הִיָּה לָהּ אִפִּי יַעֲרִי,
בְּפָרָא תִתְעַטֵּף:
עֵינֶיהָ בְּרִקְזֵה רוֹרִים,
יִפְיָה אֵלַי נָטֵף.

"אֲחִים וְאֲחִיוֹת, אוּלַי?
בְּסֶךְ הַכֹּל, כִּמָּה?"
"אֲנַחְנוּ שִׁבְעַ". הִיא אֵלַי
הַבֵּיטָה בְּתִמָּה.

"וְאִיפֹה הֵן, רַק אִם אֶפְשָׁר?"
"יֵשׁ שִׁבְעַ בְּעוֹלָם –
שְׁתֵּים שָׁם הִרְחַק בְּכָפָר,
וּשְׁתֵּים עוֹד אִי־שָׁם."

"וּשְׁתֵּים לְדָאֲבוּנִי,
בֵּיתֵן בְּקִבְר פְּנִימָה,
וּבְבִקְתָה סְמוּכָה אֲנִי
עוֹד גְּרָה כָּאֵן עִם אִמָּא."

24 בשיר זה פוגש הדובר דמות צעירה שחוזרת באוזניו על הביטוי We are seven, כשהיא מונה את אחיה ואחיותיה. כדי ליצור בעברית את אותו אפקט מוזיקלי בחרתי לתרגם זאת: "אנחנו שבע", ולשנות בהתאמה את המגדר של חלק מהדמויות המתוארות. לצד המוזיקליות רציתי להדהד בעברית את הנימה של השיר המקורי. בדרך נטלתי חירות תרגומית בנוגע לשמות אנשים ומקומות המוזכרים בשיר.

"אִמְרֵת שְׁשֵׁתִים שָׁם בְּכַפָּר
וּשְׁתֵּים עוֹד אִי-שָׁם,
וְבו זְמַנִּית נוֹתְרֵתָן
שְׁבַע, הָאֲמֹנִים?"

אִז הִילָדָה עֲנֵתָה,
"אֲנַחְנוּ שְׁבַע סֵף הַכֹּל,
וּשְׁתֵּים בְּמוֹתָן
עֲבְרוּ לְהַתְגוּרָר בַּחוּל."

"אֵת נְעָה לְכֹל עֶבֶר
בְּסַפִּירָה, אֲנִי חוֹשֵׁשׁ.
אִם שְׁתֵּים כָּבֵר בְּקָבֵר,
אֲתָן הָרִי חָמֹשׁ."

"קִבְרָן הַמְטַפֵּח יֶרֶק
וְהֵן קְבוּרוֹת יַחְדָּו
לֵיד הַבַּיִת, לֹא רְחוֹק",
עֲנֵתָה לִי הִילָדָה.

"אֵת הַקְרָעִים שָׁם אֲתִקֵּן,
בְּבַד אֲתַפֵּר תְּפָרִים,
בְּכֹל אֲנַחְנוּ נִתְעַדְכֵן,
אֲשִׁיר לָהֵן שִׁירִים."

"וְלַפְעָמִים אַחֲרֵי שְׁקִיעָה
בְּאוֹר חוֹלֵף כְּהֶרֶף
אָבוֹא עִם אֶכֶל וּשְׁתִּיָּה
לְאֵרוּחַת הָעָרֵב."

"הֲרֵאשׁוּנָה קִמְלָה אַחַר
מִכָּה אַחַר מִכָּה.
שׁוֹמֵעַ תִּפְלְתָה זָכֵר
זַעְקוֹת וְאִז שְׁתִּיקָה."

"וּבְעַפְרֹת וּתְכֵלֶת, שָׁם,
כְּשֶׁהַכֹּל הִצְהִיב,
שֶׁחֲקָנוּ סְבִיב קְבֻרַת הַחֵם
בְּתֵם אוֹתוֹ אָבִיב."

"וּכְשֶׁצָּנָה נִשְׁבָּה שְׁנִית
שְׁנִיָּה בְּצוֹ הַצָּבָה,
וּמְמַטְרֵי אֵשׁ אֲדַמּוֹנִית
כְּבוֹ הִלְהָבָה."

"אִז כִּמָּה סֶךְ הַכֹּל תִּמְנִי,
אִם שְׁתִּים כְּבָר אֵינֶנּוּ?
"אֲנַחְנוּ שְׁבַע, אֲדוֹנֵי",
הַשִּׁיבָה בְּקִינָה.

"אֲבָל הֵן מֵתוּ, הֵן הִלְכוּ!
הֵן תַּחַת נִיר וְגָבַע!
מִשְׁחִית מְלִים לְבִטְלָה
וְהִיא עוֹדְנָה בְּשָׁלָה,
חֲתָמָה, "אֲנַחְנוּ שְׁבַע!"

תרגום: נדבי נוקד

אהובתי ידעה פלאים יפים

אהובתי ידעה פלאים יפים –
הכוכבים באפל הלילי,
פרחי שדה שבשם מדיפים,
אבל היא לא פגשה אף גחלילית.

רכוב בליל סוער ליד ביתה
זיו גחלילית אחת לכדו עיני.
נדלקתי כל כלי למראיתה,
זנקתי וצהלתי עד בלי די.

נשאתי את אורה עלי עלה
לצלח את הסער הלילי,
וזהר גחלילית הכל מלא
אם כי יותר חור וערפלי.

ובבואי לבית אהובתי
חמקתי חרש חרש לבסתן,
ברכתי שמה של זו באמתחתי
והנחתי תחת עץ הגן.

למחרת בצפייה דרוכה
הובלתי עם שקיעה את בת עיני
לראות בחשך גחלילית זרוחה.
הו! לוסי כה שמחה, וגם אני!

תרגום: נדבי נוקד